

Universiteit
Leiden
The Netherlands

**The superpower, the bridge-builder and the
hesitant ally : how defense transformation divided
NATO (1991-2008)**

Korteweg, A.R.

Citation

Korteweg, A. R. (2011, September 15). *The superpower, the bridge-builder and the hesitant ally : how defense transformation divided NATO (1991-2008)*. LUP Dissertations. Leiden University Press, Leiden. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/17837>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/17837>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

“THE SUPERPOWER, THE BRIDGE-BUILDER AND THE HESITANT ALLY: HOW DEFENSE TRANSFORMATION DIVIDED NATO (1991-2008)”

1. De verschillende wijzen waarop lidstaten van de NAVO defensietransformatie hebben vormgegeven zijn niet uitsluitend te verklaren door de posities van de staten in de relatieve internationale machtsbalans. Inzicht in de strategische culturen is noodzakelijk om de verschillen te verklaren.
2. Defensietransformatie kan uitsluitend effectief worden nagestreefd wanneer de veranderde aard van de veiligheidsomgeving en de daaruit voortvloeiende transformatiestrategie aansluit bij de strategische cultuur van een land. Vanwege verschillen in de strategische cultuur kan de ene staat beter omgaan met grootschalige veranderingen in de internationale veiligheidsomgeving dan de andere.
3. Doordat het defensiebeleid van NAVO-lidstaten zich richt op militair optreden buiten het verdragsgebied worden verschillen in strategische cultuur nadrukkelijk zichtbaar. Transatlantische divergentie zal blijven voortduren zolang de veiligheidsomgeving vraagt om expeditionair optreden. Het houdt in dat de NAVO een moeizame toekomst wacht tenzij de veiligheidsomgeving significant verandert.
4. Effectieve transformatie maakt de krijgsmacht een meer relevant instrument van staatsmacht. Afhankelijk van de strategische cultuur van het land dat transformatie nastreeft kan dit inhouden dat de drempel voor oorlogvoering lager wordt.
5. De NAVO heeft te lijden gehad onder een Babylonische spraakverwarring rond transformatie. Terwijl dezelfde term gebruikt werd, hanteerden bondgenoten zeer verschillende ideeën over de inhoud ervan. Er zijn twee generieke vormen van transformatie: operationele effectiviteit transformatie en strategische transformatie. Door de verwarring hieromtrent is het verstandig als het begrip transformatie niet gebruikt wordt in het politiek discours binnen de NAVO.
6. De Verenigde Staten en Europese landen beschouwen het exporteren van de modellen van hun eigen succes als onderdeel van hun buitenlands- en veiligheidsbeleid. Spanningen in de transatlantische veiligheidsrelatie als gevolg van verschillen in de manier waarop het gebruik van het militair instrument wordt gezien, zijn terug te voeren op een politiek-filosofisch onderscheid

welke gebaseerd is op verschillende ideeën over de rol van het individu en van sociale structuren en instituties als bepalende factor van menselijk gedrag.

7. Hedendaagse militaire interventies door Westerse landen worden bemoeilijkt door gebrekkige afstemming tussen de verwachtingen die gewekt worden voor binnenlands-politieke doeleinden en de complexiteit van de operationele omgeving bij expeditionaire operaties. Hierdoor worden interventies enerzijds minder effectief uitgevoerd, en wordt anderzijds het vertrouwen in de politiek en de krijgsmacht geschaad.
8. De belangrijkste uitdaging voor de transatlantische betrekkingen in een periode van multipolariteit is niet de opkomst van nieuwe dreigingen of de ontwikkeling van een samenhangend Europees veiligheidsbeleid, maar of de Verenigde Staten kan leren omgaan met een wereld waar het niet langer dominant is en het accepteert dat het Amerikaanse veiligheidsbeleid beperkingen kent.
9. De studie van de internationale betrekkingen is twee delen geschiedkunde en één deel politieke wetenschap.
10. Het zich ontwikkelende multipolaire systeem en de economische uitdagingen die voor Westerse staten ermee gepaard gaan vragen om een nieuwe transformatie van het defensiebeleid. Hierdoor dient het veiligheidsbeleid opnieuw gedefinieerd te worden en de verdediging van nationale belangen meer centraal te staan. De Nederlandse en Duitse strategische culturen, gericht op *stability projection* en een afkeer van het gebruik van militaire middelen, lijken minder goed in staat hiermee om te gaan dan de Amerikaanse.
11. Economische macht is nog altijd de basis voor politieke invloed in de internationale betrekkingen. Dit dienen Europa en de Verenigde Staten zich te realiseren.
12. De opkomst van isolationisme en populisme in Westerse landen is ten dele een gevolg van de maatschappelijke verwarring over hoe om te gaan met de systeemverschuivingen en onzekerheden die gepaard gaan met multipolariteit.
13. Het continentale ontbijt zoals wij dat kennen is een product van de Westerse overwinning op het Ottomaanse rijk in de 17e eeuw.
14. Tijdens het schrijven van een proefschrift is de status “bijna af” misleidend. Hoewel het door de promovendus gehanteerd wordt om de noodzakelijke motivatie te verschaffen om door te gaan, voor zijn sociale omgeving leidt het slechts tot onjuiste verwachtingspatronen.